

רע"פ 2501/21 - אלי רחמין נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2501/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: אלי רחמין

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתיק עפ"ג 7629-11-20 מיום 14.3.2021 שניתן על ידי כב' השופט העמית אברהם טל וכב' השופטים מיכל ברנט ושמואל בורנשטיין ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: עו"ד עדי כרמלי

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט העמית א' טל, כב' השופטת מ' ברנט וכב' השופט ש' בורנשטיין) מיום 14.3.2021 בעפ"ג 7629-11-20, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית המשפט השלום ברחובות (כב' סגנית הנשיאה א' פינק) בת"פ 24792-06-19.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של היזק לרכוש במזיד, איומים, תקיפה סתם של בן זוג וכליאת שווא (בהתאמה, לפי סעיפים 192, 382(ב) ו-377 לחוק העונשין, התשל"ז-1977). על פי עובדות כתב האישום, המחזיק לאחר תיקונו עשרה אישומים, כלל העבירות בוצעו כלפי אשתו של המבקש דאז (להלן: המתלוננת) בשורה ארוכה של

עמוד 1

אירועים אשר התרחשו לאורך שנים, בהם איים המבקש על המתלוננת, תקף אותה, הזיק במזיד לציוד בביתם המשותף ואף כלא אותה כליאת שווא. לעיתים קרובות, בוצעו העבירות בנוכחות בנותיהם הקטינות.

2. בגזר הדין, מצא בית משפט השלום לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל אחד מעשרת האישומים, שהמחמיר מביניהם נקבע לאישום השמיני והועמד על מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות עד ל-18 חודשי מאסר.

3. לאחר כל זאת, מצא בית משפט השלום כי ראוי לגזור על המבקש עונש אחד לכל האירועים כמכלול. בית המשפט מנה שורת נסיבות לקולא, בהן העובדה שהמבקש הודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו והביע צער וחרטה; היות הזוג נשוי נכון למועד מתן גזר הדין; היעדר עבר פלילי; ועוד. בפרט, נתן בית המשפט דעתו על ההליך השיקומי המוצלח בו שולב המבקש. עם זאת, בית המשפט לא מצא לאמץ את המלצת שירות המבחן לסיים את ההליך בצו מבחן וצו של"צ וגזר על המבקש 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסרים מותנים וצו מבחן למשך שנה.

4. על גזר דין זה ערער המבקש לבית המשפט המחוזי, והערעור נדחה. זאת, לאחר שלפני בית המשפט הונח תסקיר משלים בעניינו של המבקש בו התבקשה שהות לשם שילובו בהליך טיפולי. בית המשפט קמא דחה את טענות המבקש הנוגעות לשלילה הפוטנציאלית של רישיון העיסוק שלו ועמד על מסוכנותו של המבקש ועל חומרת מעשיו, כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן בו הודה. עוד ציין בית המשפט כי מן התסקיר המשלים עולה כי המבקש והמתלוננת מצויים בהליכי פרידה וכי רמת הסיכון להישנות העבירות גברה.

המבקש אינו משלים עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי. מכאן בקשת רשות הערעור שלפני ובקשת עיכוב הביצוע, שהוגשה יחד עימה.

נימוקי הבקשה

5. לשיטת המבקש יש ליתן לו רשות ערעור משעניינו מעורר שאלה משפטית בעלת השלכת רוחב. זאת משום שבית המשפט המחוזי, כך נטען, דחה את ערעורו של המבקש מבלי שקיים דיון בטענותיו לגופן אלא אפשר לבא כוחו לטעון אך ורק לעניין בקשתו לדחות את הדיון לצורך שילוב המבקש במרכז טיפולי, ופסק מבלי שנשמעו טענות בעל פה לעניין הערעור עצמו.

לחילופין, טוען המבקש כי טעה בית המשפט קמא בכך "שהשית עליו" עונש "מופלג בחומרתו" ומיצה עימו את הדין בכך שהטיל עליו עונש מאסר ארוך לריצוי בעבודות שירות, באופן שאינו מידתי אשר מצדיק התערבותו של בית משפט זה. לשיטתו, שגה בית המשפט בכך שלא חרג ממתחם העונש משיקולי שיקום ואף לא קיים דיון באפשרות זו.

דיון והכרעה

6. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה, באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

7. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים בהם מתעוררת שאלה עקרונית בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או במקרים חריגים, משיקולי צדק או בשל חשש שנגרם למבקש עיוות דין מהותי (רע"פ 7887/20 עאבדין נ' מדינת ישראל (10.1.2021)).

8. בפרוטוקול הדיון בבית המשפט המחוזי נרשם כי בא כוח המבקש חזר על האמור בהודעת הערעור והעיון בפרוטוקול מלמד כי הדיון התמקד במשמעות האמור בתסקיר המשלים. כמו כן, בפסק דינו התייחס בית המשפט לטיעוניו השונים של המבקש תוך שציין כי הנימוק העיקרי שבערעור נוגע לשילובו של המבקש בהליך טיפולי. בנסיבות אלו, לא מצאתי ביסוס לטענה כאילו נפל פגם כלשהו בדרך בה נדרש בית המשפט קמא לטענותיו.

9. לפיכך, אין הבקשה מעלה כל שאלה עקרונית, החורגת מגדרי עניינו הפרטי של המבקש. למעשה, וחרף האצטלה העקרונית שניסה המבקש לשוות לבקשה, הרי שבמהותה היא ממוקדת בחומרת העונש שנגזר עליו. כידוע, כלל הוא כי רשות הערעור על חומרת העונש תינתן במקרים חריגים בלבד, בהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה בנסיבות דומות (רע"פ 4416/19 פלוני נ' מדינת ישראל (4.7.2019)). המקרה שלפני רחוק מלהימנות על מקרים נדירים אלה (ראו לשם השוואה: רע"פ 6466/17 פלוני נ' מדינת ישראל (18.9.2017)) ומשכך, דין הבקשה להידחות גם מטעם זה.

10. סוף דבר, הבקשה נדחית, ועמה נדחית גם הבקשה לעיכוב ביצוע העונש.

ניתנה היום, א' באייר התשפ"א (13.4.2021).

ש ו פ ט